

Enken en aarlig Livrente af omkring 225 Kr. Det bliver da 400,000 Kr. for Dødsfaldene alene, dersom jeg har Ret. Hvorfor har det ærede Medlem nu ikke taget disse Tal op og undersøgt dem? Det havde været en Kritik, som jeg vilde have sat Pris paa; thi jeg paastaar jo ikke at være paa den albeles sikre Side, men at det ærede Medlem er inde paa en „Skovvej“, det er sikkert nok, med de Ulykkestilfælde, som han lægger til Grund. Naar vi kun undersøge Forsørgerne — thi det kan man jo ogsaa; jeg har i forrige Møde taget alle de Dødsfald ved Ulykkestilfælde, som jeg mente maatte henføres til Personer, der faldt ind under denne Lov og anslaaet dem til 200 — er der alene af Forsørgere omkommet i de danske Sanddistrikter i Tidsrummet 1885—90 701, det er altsaa 140 aarlig. Vil man altsaa lægge Forsørgerne til Grund, dem, man ubetinget vilde komme til at betale, for saa vidt de falde ind under Loven, er dette jo ogsaa en Maade at regne paa, men saa maa man nærmest sætte dem til ca. 4,000 Kr. Tager man nemlig alle dem bort, som ikke koste noget — de ugifte — og medtager Forsørgerne, ville Dødsfaldene blive omtrent dobbelt saa dyre. Af gifte Mænd omkring der 521, hvoraf de 193 druknede, de 9 bleve dræbte ved Synld, de 80 omkom ved Kørjel og de 249 ved forskellige Ulykker; dernæst var der af Entemænd og Enker 170, hvoraf 57 omkom ved Drukning, 4 ved Synld, 14 ved Kørjel og 95 af andre Marsjager. Det er disse Tal, jeg har lagt til Grund for Dødsfaldenes Værdsettelse. Da man nu antager, at de sværere Invaliditetstilfælde ere mindst lige saa talrige som Dødsfaldene, har jeg ogsaa lagt 200 Invaliditetstilfælde til Grund. Men de ere erfaringsmæssig meget dyrere. Jeg tror desuden, at der vil blive mange flere Invaliditetstilfælde paa Landet end 200. Naar man tænker sig alle de Forløstelser og Brokstader, der komme frem, alle de Ulykkestilfælde, som man hidtil ingen Ting hører om — en Mand faar en Skade paa et Ben, mister en Finger eller forvrider Skulderen, saa det har varige Følger — melde sig jo alle sammen, og de tilfaldkomne ville fordre Pension efter denne Lov — selvfølgelig — det maa vi være fattede paa. Altsaa blot 200 Tilfælde af dyre og indre Skader, som de Herrer bedre end jeg vide, kunne indtræffe af Ulykkestilfælde i Vandbruget med blivende Følger. Det vil vist andrage betydeligt mere end 200 Tilfælde, men jeg har nu sat dette Antal, og saa er jeg å 4000 Kr. Kapital kommet op til 1,200,000 Kr. for Dødsfald og Invaliditet. Hvis det

ærede Medlem kunde sige noget derimod, var det en anden Sag; men det kan virkelig ikke hjælpe at komme frem med en tykt Statistik om, at der nede i Tyskland i 1880 er død saa og saa mange af de og de Ulykkestilfælde, og at Faregraden der er saadan og saadan. Nej, lad os hellere holde os til Tal fra vort eget Land, som have noget at sige i denne Sag; det er i alt Fald vore egne officielle Tal, som man først og fremmest bør tillægge Betydning. Jeg har saa i min forrige Udtalelse berørt Selvmorderne. Af disse ere gennemsnitlig aarlig 225 Forsørgere, hvoraf 200 have hængt sig medens kun 20 have druknet sig. Hvis vi kom til at bytte de to Tal om efter en Ulykkesforsørgelseslov, vilde det sikkert gøre en enorm Forstel i „Ulykkestatistikken“. Jeg tror, som sagt, jeg har været nøjsom ved Tallet 1,200,000 Kr., men det kan jo alligevel være, at det er for højt, lad os da saa det nærmere undersøgt! Men een Ting skal det ærede Medlem for Præst Umts 6te Valgkreds (F. Bøjsen) ikke kunne paastaar og vil heller ikke i Løgnen insinuere: at jeg har søgt at lave om paa noget som helst Tal; det skal nok vise sig, naar vi komme til Udvalget, paa hvilket Grundlag jeg har anført Millionerne; det er nemlig et af mig selv uafhængigt Grundlag, paa hvilket de ere udregnede og paa ganske ensartet Maade. Selv om jeg altsaa havde Tendenser i Retning af Tendens, vilde jeg jo ikke, da det er fremmede Udregninger, have haft Lejlighed til at gøre disse Tendenser gældende. Men det har jeg jo slet ikke; det har kun under hele Sagen ubelukkende været mig om at gøre at komme til Sandhedens Erkendelse. Det ærede Medlem kan jo gerne stille de 13,800,000 Kr. op mod disse saa Millioner, som dette Lovforslag antages at ville koste, og sige: hvor er det muligt, naar Arbejderne endog skulle være dækkede uden for Arbejdet! Men da maa man virkelig først undersøge, hvad der skal ydes efter en saadan Lov. Naar der skal ydes 2—3 Gange mere efter den ene Lov end efter en anden, vil allerede ved Multiplikation 3 Millioner blive til 6 å 9 Millioner, og naar man saa vil inddrage 2—3 Gange saa mange Mennesker under den ene Lov som under den anden, skal der jo atter multipliceres. Hvad Ulykkestilfælde uden for Arbejdet angaar, behøver det ærede Medlem ikke at tale om, at det var saa forstrækeligt dyrt, eftersom jeg har sagt, hvad det koster; thi det kan man nemlig saa at vide hos et Forsikringselskab; det koster under 2 Kr. Tillæg pr. Mand om Aaret at blive forsikret uden for Arbejdet, idet Risikoen antages at være lige stor for de forskellige Arbejdere;